

רחל מדחלת על כל העולם

יום הכיפורים הוא, כידוע, יום עשיית ההשבון הסופי לשנה החולפת. כל אחד מכה על חטא, מתחדה על אשמותיו, בגידור תיו, ניאופיו — ואו שזה נסלח לו או לא. כשעושים את החשבון של הסנסציות והבגידות, השערוריות והאכזבות של שנת תשכ"ז, מראה הסיכום הסופי תוצאות מעניינות.

בתחילת שנת תשכ"ז התחיל רומן השנה בין אריק לביא ורחל אופי. ולקראת סוף שנת תשכ"ז ניסתה רחל אופי להתאבד.

זה היה באחת ההפסקות בהסרטה הגלו-

אריק ושוישק כבר עמדו להתגרש, ופתאום יום אחד הוא חזר הביתה. הוא אמנם ממשיך להיראות עם רחל אופי, אבל בצורה פחות גלויה ופחות בולטת.

אין ספק שאריק ושוישק היו הזוג הרומנטיסטיוני של השנה, אם כי **בוסו** ר' אדווה התחרו בהם בצלחה רבה. הם ערכו הרבה שערוריות לפני שהם התחתנו, והם ממשיכים לערוך עוד יותר הרבה שערוריות לאחר שהתחתנו.

ואצלם אין חוכמות. כשהם רבים, הם מורידים האחד לשנייה אונייט, ידיים, שוכרים האחד לשנייה את האף, ומאיימים האחד על

הוא מסתובב איתה בבתי-קפה, לוקח אותה להצגות, לטיוולים, ומי ששואל אותו מי היא האשה החדשה שלו, שומע מפיו שהאשה החדשה הזאת היא האמא של נדיה, שבאה לבקרו.

מי שחושב שזה כל כך פשוט לעשות חשבונות בלי בעל הבית, אפילו ערב יום-הכיפורים, גם כן לא יודע הרבה. הינה מה שקרה, ללא כל חשבון, וללא כל התחשבות, למי שגורא רצה להיות פליי-בוי בתל-אביב: ביום השישי הגיע מרקו תורג'מן

אף אחד לא מדבר עליה. זה הגורל, מה לעשות. האבא הגאון לארי שמח מאוד בבתו. הוא קרא לה **אירית**, והוא מספר עליה בגאווה לכל מכיריו, ובמה שהוא מתגאה יותר מכל זה בעובדה שלמרות שגם הוא וגם האם של בתו מכורים לסמים, הבת נולדה בריאה ברוחה ובנפש.

שנת תשכ"ז היו רק שני הרוינות מפורסמים, אבל לעומת זאת, היו המון בגידות מפורסמות. הבוגדים המפורסמים ביותר היו **פרדריקה ורב סגל**, אבל הם כבר ותיקים בעניין; הם עושים את זה בי שקט, ללא סקנדלים, ללא מריבות, מתוך הבנה הדדית מלאה.

אצל רפי שאורי ומנדי רייס דייוויס זה חדש. השבוע הוא שוב נראה עם מספר שריטות עמוקות בעור הפנים שלו. שאלו אותו מניין באו לו השריטות והוא אמר שזה ממריבה בדיסקוטק, אבל כיוון שסמוך לשריטות הללו נעלמה מגדי רייס דייוויס ליומיים תמימים, הניחו שהוא שוב בגד בה, או ניסתה לבגוד בה, וקיבל את העונש המקובל שלו.

יש לו נטייה לתיירות אנגלו-סכסית. לפני שהוא התחתן, כשהוא חוזר אחרי מגדי, היא דווקא העריכה את הנטייה הזאת, אבל עכשיו כבר לא. בתחילת הגשואים שלהם, לאחר שהוא שב עיניו על תיירת בלונדית, הוא הופיע בדיסקוטק פצוע ושרוט, וסיפר שהתוכי שלו ערט אותו. לאחר מספר חודשים הוא הופיע שוב, עם אותם פצעים, וסיפר שזו היתה הגיטרה של אשתו, שנכנסת לו בטעות לפנים. לקראת סוף השנה הוא כבר הודה שהפצעים נוצרו במריבה.

ריס סאן, שיכול היה להיות אלוף העולם בגידות של השנה, חזר בו, בזמן, בתשובה, אל אשתו, והפסיד את התואר. הוא

אישמנו!

לה. שם היא עבדה כמנהלת אדמיניסטרטיבית. היא יצאה למסעדת-דגים, לסעוד ארוח חת'ערב בחברת הראשון משני בעליה.

בין המנה הראשונה לשנייה היא התעל-פה. **היים חפר** הועיק את **היים שובא**, מנהל בית-החולים תל-השומר, וזה הועיק אמבולנס, ורחל נלקחה לבית-החולים. היא שכבה שם מספר ימים, ולאחר ש יצאה משם, אמרה: "אני אמנם לא עומדת לזוחר עליו, אבל אני גם לא מתכוונת להיל-חם למענו." וגוסף לזה היא גם אמרה: "זה לא נכון שינסיתי להתאבד. פשוט עבדתי יותר מדי קשה בזמן האחרון. התמוטטתי."

הדבר הזה מחזיר אותנו כמובן לתחרות לת הרומן שלהם, כשאריק עזב את בית ושרשיק נשארה לבדה. היא היתה צריכה יום אחד להופיע להצגה בבוקר ולא באה.

אריק הועיק לביתה ומצא אותה שוכבת במיטה ללא תנועה. רק לאחר מאמצים רבים הקים אותה לעבודה. "השעון המעורר שלי פשוט התקלקל", היא הסבירה אז, "עבדתי קשה נורא בערב שלפני כן, בלעתי גלולות בכדי להרדם, הייתי ממש סחוטה, היה לי פשוט קשה להתעורר."

אריק לא היה אז בבית, שוישק ניהלה רומן קצר עם **רני כרישראל**, הרומן הי קצר הסתיים ואריק עדיין לא חזר הביתה. הם השלימו מספר פעמים, נפרדו מספר פעמים, במשך שבועות שלמים לא דיברו הי אחד עם השנייה ואחר-כך התפייסו האחד עם השנייה, ובזמן המלחמה הלכו הקשרים בין אריק לרחל אופי והתהדקו. היא ליוותה אותו בהופעותיו בין החיילים, וגרה איתו, באופן רשמי יתכן אותה קורת-גג.

הסוהר כאשמת מכות, חבלות, או פגיעות גופניות אחרות.

רבקה מיכאלי, האשה שהעניקה לארץ את רכילות השנה, לא סובלת מעובדת היותה גיבורת הרכילות של הארץ. היא מסתובבת בבגדי-הריון, מתבדחת על חשבון עצמה ועל חשבון בנה, מתכוננת להופיע בתוכנית הראיונות של דן בן-אמוץ, ביום שישי, ורק יודיה, אבי בנה שעדיין אינו בעלה, נראה נבוך מאוד, מתבייש מאוד, סובל מהחברה הרבה המקיפה אותו, ומן ההתעניינות הגדולה שיוצר סביבו.

לפני שבועיים, באחת התוכניות לעקרת-הבית, התבלבלה רבקה, ובמקום להשמע לי מאוניותיה תוכנית אופנה, היא שמה סרט ועליו מוקלסות הוראות ללידה.

לאחר שהבחינה בטעות, היא הפסיקה את השידור והתנצלה בפני מאזינותיה: "תסלחו לי, היא אמרה, "התוכנית הזאת אמנם יותר מתאימה לי, אבל אני נאלצת להפסיק אותה." השבוע הבאה נערה צעירה לבקור ב אולפן. רבקה מיכאלי ראינה אותה בפני קהל המאזינים, ושאלה אותה אם יש משהו באולפן שמפיתע אותה.

הנערה אמרה שלא. כל המכשירים וה אווירה הם בדיוק כמו שתיארה לעצמה, "אבל לא ידעתי" היא אמרה לה, "למרות שאני קוראת את כל מדורי הרכילות, שהת-חנת ואת בהריון."

"על זה שהתחתנתי גם אני לא ידעתי", ענתה לה רבקה מיכאלי.

על רבקה כולם מדברים. על **לידי נובל** איש לא מדבר. למרות שלפני חמישה חודשים אפשר כבר היה לראות שהי בטן שלה מתרחבת, ולפני ארבעה חודשים אפשר היה לראות את זה עוד יותר, ולפני חודשים עוד יותר, ולפני חודש יצא מזה ילדה.

לידי נובל, כמו רבקה מיכאלי, לא נשואה לאבי בתה, הזמר **לארי ווקר**, ולמרות זה

עליזה

אריק

לדיסקוטק כשהוא מלווה, כדרכו בקודש, בי שתי בחורות צעירות ונאות. האחת **ורדה**, סטודנטית באוניברסיטה והשנייה **מיכל**, קצינה בצה"ל.

"מרקו, תלכה לי אחת, אל תהייה קמצן", צעקו לו החברה, כרגיל, אבל מרקו כרגיל לא הילחה.

הוא בילה עד ארבע בבוקר בדיסקוטק, ולמחרת לקח את הסטודנטית והקצינה לטיול בבית-לחם. הם טיילו, קנו מזכרות, אכלו במסעדה ערבית, ובדרך לירושלים הוא התחיל להרגיש רע.

הוא לא רצה לספר על זה לבחורות. הוא המשיך לנהוג בגבורה, אבל במרחק מה מ-בית-לחם הוא לא החזיק מעמד. הקצינה לקחה את ההגה מידיו, והובילה אותו ל-בית-החולים.

הרופא שקיבל אותו הוביל אותו מיד למחלקת הלב. הוא סבל מהתקפת-לב קשה, ורק לאחר שהתאושש סיפרו לו שאילו היה מגיע לבית-החולים מספר דקות מאוחר יר תר לא היה זוכה לצאת משם.

עכשיו הוא שוכב במיטה לבנה, בבית-

בהגדרנו!

ניהל במשך זמן רב רומן עם **עליזה עזיקרי**, ועוד רומנזמים צדדיים קטנים, ועל כל זה הוא מתחרט עכשיו בנורעות אשתו.

גם הפיסוסאי **יצחק שרז** לא טמן את ידו בצלחה, עבד קשה בבגידות, וגשאר, לקראת סוף השנה, קרח מכל הצדדים. הוא עזב את אשתו למען הדוגמנית-התלמידה שלו **רונית קרמר**. לפני כחודש הם נפ-דו, והוא נשאר לגור בבית-מלון, לבדו.

הוא מנהל עכשיו את השלבים האחרונים של הגירושין מאשתו וחושב על אהובתו. אשתו, לעומת זאת, מתאושת מכל העניין בחברת ידיד ותיק, מבוגר ממנה בחמש

נאאפנו!

החולים, כשהוא מוקף זרי פרחים ובחורות צעירות ורעננות, שבאות לבקר אותו ללא הרף, ועליהן פרחים והנערות יש מכתב גדול מאורי זוהר ובמכתב כתוב: "אל תהייה חרא, תפסיק עם ההכמות האלו. אני מחכה עם ארגו ויסקי, שלך לנצח, אורי זוהר. נב. אל תיקח את כל האחיות של בית-החולים, תשאיר כמה שבבילי. תמיד אמרתי לך שאתה מתאמץ יותר מדי." המנוחה הנעימה הזאת בחברת נערות ופר-חיים בבית-החולים תימשך עוד עשרים ואחת יום. מרקו לא מחייאש, "נפלתי בגלל ה-בחורות", הוא מודה, "עכשיו הרופא אסר עלי לצאת איתן. אני מתאר לי שהרבה בחו-רים תל-אביביים ישמחו שיצאתי מהמתחורר."

שנים, שהיה יודיה החתיק עוד לפני נשור-איה הראשונים, והשניים.

ידיה כראון, שהיתה אשתו הבלתי-חוקית של אסיר השנה, **אברהם שניי איר**, שישב בכלא מעשיהו על זיוף כוליים. עדיין לא חזרה אליו.

כשהוא הושב בבית-הסוהר, היא הצהירה שלא תעזוב אותו, שתמשיך לשמור לו אמר-נים עד שיצא מבית-הסוהר. אבל בינתיים הוא יושב כבר בחוץ, בדירה קטנה וצרה, בלי רובה כסף, ונזיזה עדיין יושבת ב-פאריס, ולא מראה סימנים של שיבה. בכל זאת הוא מתגבר על חסרונה. בזמן האחרון אפשר לראות אותו עם אשה אחרת.